

**Sermones Fratris Gabrielis Barelete ordinis predicatorum
tam quadragesimales: q[uam] de sanctis**

Barletta, Gabriel

Parisius, 1507, XXV. Jan.

Feria quinta tertie dominice. xl. de periurio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69837](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-69837)

Surgens iesu de synagoga intravit in domum. Symonis Luc. iiiij. Post xps egit sermonem in synagoga: post predicationem suam venit cum discipulis suis in dominum Symonis ut ibi reciperet post labores refecti onem. Secundum glo. interlinearum. Opera xpi quod erat pertinencia ad divinitatem: ut mortuos suscitare. cecos illumina re. etc. Quedam ad humanitatem: ut siti re. esurire. Unde hic sumit refectionem sibi quod erat hoc. Discubebat autem socrus Symonis febricitans. Et xps eam sanauit: ita subito: quod mulier ministravit eis. Ex quo ostenditur sanatio miraculosa: ad discipulos confirmationem Contra illos qui volunt fieri miracula per plures dies: cum tamen diuina potestas statim operetur: et non per media quod natura facit. Uesperem autem factorem qui habebant infirmos variis languoribus: ducebant eos ad iesum. At ille singulis manus imponens: curabat eos. Exibant autem demonia a multis clamatis et dicentia. Quod tu es xps filius dei. Et increpavas: non sinebat ea loquere. Quare non sinebat: Cuz oes querunt laudari. Rerum deo sibi glo. Ne videref querere testimonium ab ipsis cum essent mali. Homo non debet querere honorem nec laudem a malis. Diogenes quod bonum est: per seipsum remeditat. Eccl. xvi. Non est preiosa laus in ore petoris. Cristo. Non decebat xpi mysterium lingua feda publicari. Sequitur. Quod sciebant ipsum esse xpm. Utrum demon agnoscit xpm. Videat quod sic. Ut hic p. Tu es filius dei. Ab alia parte quod non. Quod. i. Corin. ii. Nemo principius huius seculi cognovit. Rendet glo. interlinearis. Et aug. li. de questionib. noui et veteris testamenti. Tho. sup epistles pauli. Nicolaus quod duplex est cognitio. Prima certitudinis. Ex hac ignorabat totaliter. Secunda conjecturalis. Ex hac habebat conjecturas quod ille esset. Tu es inquit filius dei viui. Quedam

glo. dicit quod demus agnouit sed ignorauit an sua passione debuit expoliari. quod si sciuisse non permisisset eum crucificari. Facta autem die egressus ibat in desertum locum. Et turbe querebatur eum. Ut patri vacaret locum deserti petebat. Et venerunt usque ad ipsum: ipsum detinentes ne discederet ab eis: ut sibi iter eos miracula ficeret. Quibus dixit. Quod et aliis civitatibus operi me euangelizare regnum dei: quod ideo missus fuimus. Et erat predicans in synagoga galilee. Ro. i. Sapientibus et insipientibus debitor sum. Applica. De piuria erit sermo. De quod tria videbimus.

CPrimus dicitur oppositionis.

CScundum dicitur malignationis.

CTertium dicitur punitionis.

CPrimum de recte. Dubium queritur. Utrum iurare sit licitum. Una opinio fuit quod non. Alia quod sic. Prima quod non. Mat. v. No lite iurare oino: neque per celum: neque per terram: neque per hierosolimam: neque per caput. Et Iacob. v. Ante omnia fratres mei nolite iurare. Et Eccle. xxij. Jurationi non assuestat os tuum. Preterea ecclesia excusat clericum. Si postulet in vitio iuramenti: xxij. q. i. c. Clericum. Sed nullus excusat nisi per mortali ut p. p. Tho. iij. vi. xvij. Igitur est primum. Preterea et ius civile prohibet iuramentum: ut p. ff. b. Iure iurando. I. Ius iurandum. Igitur non convenit iurare. Alia opinio quod sic. Quod potest tripliciter. Prior auctor. Deu. vi. Domini tuum timebis. et illi soli seruies et per nomen illius iurabis. Et x. c. Jurabis in nomine eius. Secundo per bat excepito dei. Secundum. xxij. Per memet ipsum iurauit dicit dominus. Et Ier. xliij. Ego iurauit in nomine meo magno die cit dominus. Et in. ps. cxix. Jurauit dominus et non penitebit eum. Preterea de rho. Luc. viij. In veritate dico vobis. Que locutione est iuratoria sibi Innocenti. Extra dominum iure iurata. c. Et si xps. Preterea et paulus ad Roma. i. Et ad philip. i. Jurauit paulus. di. Testis est mihi deus. Preterea ecclesia et sancta concilia pontificum. volunt iuramenti enim licitum.

k

Feria quart a

Unus romanū imperatores: ut p̄z in Cle-
mē. de iure tur. hereticoꝝ. abiurāt he-
reum: v. p̄z de conse. di. iij. c. Ego Be-
rēgarius. Scđo pbatur rōne. Actus
virtutis est licitus: s̄z iurare p̄ deum
est actus latrie. Igit actus iurandi p̄
deum est licitus. In. vi. Mētha. p̄hs
Iustiuranduz ē honoratissimū. Un p̄z
vtracꝝ opinio. Rñdeo ad difficultatē
per Tho. xxij. q. lxxxix. ar. i. Bona in
iij. sen. Archieps in. iij. par. sum. Qd
iuramentuz de se oīno est licitus. et lici-
te inuentuz: vt in pplo tolleret. om̄is
discordia. Qz in illo om̄es quiescunt.
Aplo testante. heb. vi. Omnis xto-
uersie finis: ad confirmationē est iura-
mentū. Sz p̄t̄m mortale erit quadru-
plici rōne. Et iuramentū illud quer-
rit in p̄uriuz: qd de se est mortale.

C primo. ratione falsitatis.

C Secundo. rōne farnitatis.

C Tertio. rōne habitualitatis.

C Quarto. rōne omissionis.

C primo rōne t̄c. Cum quis false ius-
rat. p̄ sacra euāgelia. p̄ deuz p̄ petrūz
p̄ alios scđos. Et talis formaliter d̄r p̄
iur. Qz vt dicit m̄ḡ in. iij. di. xxxix.
Et Ray. in sū. Periurū ē mēdaciuz:
iuramēto affirmatiū. Qd p̄t̄m d̄r gra-
uius homicidio. Qd sic pbatur Tho. in
quolibet. tali rōne. Pctā q̄ sūt directe
erra deuz s̄m sesunt grauiora p̄ ea q̄
sunt xtra p̄ximū. Qz de⁹ sine xp̄atiōe
maior p̄ximo. Sz trāgressiones p̄ce-
ptorū p̄me tabule sūt directe xtra deli-
vt p̄z ex se: quoz scđm est phibitio p̄
iury. Trāgressiones p̄ceptoz scđe ta-
bule q̄ sunt. vñ. sunt directe xtra p̄xi-
mum quoz scđm est phibitio homici-
diij. Ex ordine ipsoꝝ p̄ceptorū: p̄z esse
grauius p̄iuriuz p̄ homicidium. Ille.
Non immiterto: est graui⁹ homicidio.
Qz inter cetera p̄ctā maxime in p̄tō
periuriū videtur abnegatio esse diuini
nominiis: et ex ipso p̄tō inhonoratur:
qui ille q̄ est sūma veritas. et mentiri nō
p̄t̄: iuxta illō Johā. xij. Ego suz via
veritatis vita. Et ad Rom. liij. Est au-
tem deus verax. Periurus inducit il-

lum in testē: et facit illū esse testē falli-
tatis: et negatoriē veritatis: qd est ma-
xima blasphemia i deū. Qñ ex hoc co-
cludit Tho. iij. q. c. xxxviiij. q̄ p̄uriū
ex suo genere ē mortale: qd p̄t̄m q̄tū
deo displiceat: patet exēplo. De quo
Cesarīus in dialogo. Fuit quidazim
dex seuerus xtra peccata. rōne Ber-
tolde paladinus nomine qui q̄noti-
ens exhibat domum: funem ad cingu-
lum ponebat: vt malefactores suspen-
deret. Mane quodā de domo egressis
ens audiuit hanc voceꝝ desuper dic-
tem. Bertolde. qui cunq̄ tibi primus
occurrit in egressu tuo de castro: la-
queo illum suspendas. Quidam sius
scutifer occurrit et: et eo viso doluit.
quia ipsū diligebat dicens. Doleo de
tuo occursu: quia vocem audiri vt te
suspendas. Respondit ille. Instus es
o de⁹: qz mala mea perire iij. et iuramē-
ti que false accepi. p̄ euāngelia: p̄ cor-
pus: p̄ sacramenta: vñc nunc punire
distulisti. Un iuste inq̄ suspendor. vñ
patet prima ratio. **C** Scđo rōne t̄c.
qñ quis iurat non ieunare aut homi-
nē occidere: religionem non intrare: es-
se iuramentū erit fatūs et p̄t̄m: et p̄
q̄hs non obseruandum. Un Tho. iij. q. iij.
q. iij. c. In malis p̄missis rescinde fidē
in turpivoto multa decretū. Qd inca-
te voulisti: ne facias. Impia est p̄mis-
sio que scelere adimpletur. Ille. Ad
idem facit. c. Si quid. c. Non soluz. c.
Unusquisq; c. Incommutabilis. c.
Wagne c. Non semper. c. Wulfer.
hoc fuit iurementum herodis. De
quo Math. vi. Qui non excusatū s̄
p̄tō mortali. qui iussit amputari ca-
put Johannis baptiste ne violaret ius
iurandum. Jurauerat nanḡ dare pu-
elle saltanti quicquid peteret licet di-
nidium regni eius. At ille dixit. Da
michi in disco caput Johannis bap-
tiste. Super quo Ambro. lib. de offi.
herodes saltatrici p̄missum turpis-
ter promisit: crudeliter soluit. Ille.
Et i. Reg. xxv. De David' qui iura-
uit occidere Nabal propter contumē

itas illatas nuncchis suis. Ad interces-
sorem tñ Abigail mulieris sapien-
tis vxoris predicti Nabal propositū
mutavit nec sibi conscientiā fecit q̄
illicitum iuramenti non seruasset.
Quando ergo quis iurat se facturū
aliquid mali: vt occidere furari et hinc
non debet seruare. quia ipso facto te-
netur contrarium facere: aliter aliud
mortale committeret implendo illud
iuramentum. Si autem qđ iurat est mo-
dicti importantie: vt verberare filiū
sub iuramento vel dare aliqui aliquid
paruum: vel ire in aliquo loco. si nō ser-
uat illud tale iuramentum quis intē-
geret seruare non est mortale. Hinc
prependas homo ne ad talia deueni-
nt peccato. ¶ Tertio ratione r̄c. vt so-
lent facere plures qui pro omni mini-
ma re iurant per deum per sanctos: t̄
per corpus xp̄i. O mala abusio Contra Eccl. xiiij. Iurationi nō assuecat
os tuū. Idē vir multū iurās imple-
bitur mīgante. Qui consueverūt iura-
re difficile corrigitur. Exemplū prela-
ti qđ noui ianue: qui loqui nesciebat
nisi p̄ corpus xp̄i et nomen dyaboli.
Cum nō auderet monere. ego ga-
briel officium suscepī di. Pater reue-
rende plures de vestris nobis dicunt
qđ nescitis loqui sine iuramento et no-
mene dyaboli. At eps in impatientia
versus ait. In nomine dyaboli et quis de
me ita dicit. Per corpus xp̄i non est
verum. Cui respondi. Reuerende do-
mine a vobis testimoniū capio sicq̄
cum rubore discessit immo similes in
confessione aliquando iurāt: respectu
male consuetudinis. Unde casus con-
scientie. Utrum peccet mortaliter qđ
locose iurat per corpus christi et san-
guinem. R̄deo qđ sic: quia sicut non
euitat irreuerentiam: sed quantum
ad aliquid magis adauget: ita non ex-
cusatur a mortali peccato: sicut nēc à dei
contemptu. ¶ Scđs casus. qui sunt hi
qui excluduntur a iuramento. Respo-
det Tho. h. ii. q. viij. qđ tria genera p-
sonar. Primi sunt pueri ante. xiij.

annum vt ptz. ii. ii. q. v. c. Pueri Et ra-
tio qđ presumit a iure qđ desit in eis
plenum iudicium rationis et discretio-
nis quod requiritur in iuramento. et
hoc statutū est qđ hoies non accedat
ad iuramentum faciendū solēnitatem
nisi ieiuniū. Et hoc vt magis sobriū ha-
beant melius iudicium discretionis
vt ptz. ii. ii. q. v. c. honestum. Scđi sūt
piuri cōuicti in iudicio de piurio vt la-
fames. Et rō qđ presumit qđ desit in
eis veritas locutionis: que p̄cipue re-
quiritur in iuramento: immo tales sūt
infames. vt ptz. vi. q. i. c. Infames.
Tertiū sunt religiosi sacerdotes et in
ordine constituti. hi excluduntur a iu-
ramento non qđ non possint iurare.
Quia vt dicit Raymundus possunt iu-
rare in sex casibus: sed non debet ab
eis exigi nisi maxima de causa et vr-
genti: et h̄i non debent de facili iura-
re. Unde. ii. ii. q. vi. c. Nullus de ecclē-
siastico ordine: cuiq̄ laico supra sans-
cta euangelia iurare p̄sumat. t. ii. q. v.
c. si p̄scoiter. Sacerdos ex leui cā iura-
re non debet nec facile officiales dea-
bent exigere a religiosis vt faciūt lay-
cis: qđ p̄sumit in eis conscientia et ves-
ritas et timor: plusq̄ in secularibus.
¶ Quarto rōe r̄c. erit p̄ctū: cum nō
fuant ea qđ suari debet. et p̄it iuramē-
to affirmato. O si suarēt reges p̄nci-
pes: duces: comites: marchiones: ba-
rones: officiales: capitanei: iudices:
advocati: procuratores: notarij: p̄les
alij qđ iure iurando p̄misent. O qđ iusti-
cie cessarēt. O qđ ipietas deesset. O qđ
mala desicerent. De p̄lati curā aīaz
h̄atib⁹ nihil vico tñ vñū assero. qđ mī-
ti ex his qđ in dignitatib⁹ sūt constitu-
ti tā in sp̄alib⁹ qđ i sp̄ialib⁹ ex euidē
facti opibusq̄ ipoꝝ piuri et cognō-
scunt. Exemplū legit i li. de septē donis
qđ qđa abbas dedit p̄gn⁹ suū eidam
epoꝝ pecunia mutuata: et sub iuramē-
to ab epoꝝ habuit reddere p̄gn⁹ suū
tpe qđ pecunia redditā ei fuisse. Dū ab
bas quereret qđ suū erat ab epoꝝ et cleri-
ciꝝ pluribus opprobrijs fuit vītupe-
kij

Feria quinta

ratus. Abbas autem in terra se ponens dicit. Judicet in terra non possum habere contra vos. O patre episcopo: sed deus interponit: ut infra quattuor dies ut quod nostrum coram illo comparemus. Ecce autem ipse derisit. In capite quartuor dierum moritur abbas ut predixerat. Et dum capane pulsarentur: inquirit epos quid hoc est. Respondit quidam: Talis abbas mortuus est. Iste autem, cuius lachrimis clamare cepit dicit. Adiuuetis me o filii. Recordabatur de verbis illius abbatis. In his lachrimis mortuus est et damnatus. Apparuit autem in nocte sequenti clericis suis in choro cantatibus matutinas dominicas. Ego sum dannatus: solum quod non seruauit iuramentum factum abbatii illi. Secundum principale dictum. Est enim hoc pectus satis graue atque malignum triplici ratione.

Cl^o primo ratione transgressionis.
Cl^o secundo ratione puocationis.
Cl^o tertio ratione assumptionis

Cl^o primo ratione ita. Sunt enim perjurij transgressores diuinorum precepti: qui ait. Exodi. xx. Non assumes nomen dei tui in vanum. Et leuitici. xix. Non perjurabis in nomine meo. O quantu[m] confundi debent christiani perjurates quod apud infideles tantum h[ab]etis vim iusserendum ut. M. Regulus: quod mori potius voluit quam violare per illorum iurata. ut ponit Aug. li. i. de ciui. dei. D[omi]n[u]s esset capitulus M. Regulus a carthaginensisibus in prelio: et romani gradem multitudinem cepissent iuuenium carthaginensium. Tolebant carthaginenses facere coniunctionem de. M. Regulo: de iuuenibus romanis. Unde miserunt M. Regulum ad romanos per ambassatores: dando illi iuramentum: quod si romani non consenserint pacto ipse reuerte retur carthaginē. Obediuit Regulus. Ingressus senatum exposita epistola et nuncio carthaginensium. post illas cum coquosa et virgente oratione persuasit senatu[m] et populo romano quod talis permutation non fieret dicens se esse fene[m] et in prelio inutilem et iuuenes aptos.

Volens discedere a roma: sua vires osculari eum voluit expulit eam. Ex sensu dixit quod volebat eum ibi remanere. Respondit ex illa die qua in potestatem affrōrum veni romanus esse cessauit. Quare non video me in ea urbe mansum in qua postea affris seruum dignitatem honesti cuius habere non possum. Rediit itaque regulus carthaginē et scientes ipsi quod prouaserat contrarium posuerunt eum in uno vase ligneo circundato ex o[mni] latere acutissimis clavis: et abscessis palpebris oculorum fecerunt mons. Preterea fuit quidam Lycurgus qui legendus dedit lacedemonis valde utilis. Ut autem eis esset gratissima fuisse Lycurgus ea accepisse ab Appolline et ideo nolle mutari aliquid line eius constat. Unde iuramento exegit ab eis quod ne eas p[ro]pria: icarent donec ad eos rediret cuius ratione Sicq[ue] inde recessit: necvisus reversus est: ut scilicet haberet tam obseruandi: estimans in tanta reuerentia et obseruatione habituros iuramento: ut nunquam transgrederentur. Preterea ponit Eutropius in gestis romanorum: de aliquo romano ab Hannibale captivo: qui sub iuramento est dimissus romā venire. ut preciū redēptionis sibi acquireret. Sed cum preciū inuenire non posset et redire nollet senatus eum ligari fecit et ad Hannibalem misit. Noluerunt enim quod fidem frāgeret: quā sub iuramento promiserat. Et ut dicit Valerius Romanus non solum amicis: sed etiam inimicis fides seruabat. Cicero. i. de officiis. Si iuramento iusticie est fides. O violatores fidis dei. O fractores iuramenti. videte quā tuz est dannabile vestrum pectus quia unus paganus seruat suū iuramentum: christians pro uno solido negat. O nequam.

Cl^o secundo ratione ita. Ex illo manu peccato puocat deus in indignatione iurā. Quod sicut invocantes nomē eius protegit et defendit: ita illud falsificares contemnentes abhorret et p[ro]sequitur ac gravissime puniit. Quod patet ex exemplo iudei. Qui quendam summā pecunie mutuo dedit cuidam christiano

trans super altare sancti Nicolai: q̄ h̄cīus posset leam sibi redderet. Tenente illo xpianō diu pecunia suā deus ea ex postulat s; ille sibi reddidisse affirmat. Dicit res ad iudicium et iuramentū. Cū autē corā indice cīri ei fecisset: iudens p̄ dicta pecunia scīens xpian⁹ q̄ sp̄orteret eū iurare p̄ dicta pecunia fecit poni in baculo cōcano quē vulgariter dicimus bōz donez aureos quos debebat iudeo: et sic iuit ad dīc assignatam. Cū autē nū deus non haberet litteras nec fidem s̄orem. petiuit iuramentū dic̄s. q̄ nō habebat testē. nīl sanctū Nicolaū p̄ quē xpian⁹ iurat se daturū pecuniaz. Ille autē nolens facere iuramentum dixit iudeo q̄ teneret sūs bordonem Qd cū ficeret iude⁹ xpian⁹ iurauit ei q̄ nihil deberet qd n̄ reddidiss; ei. Re diens autē de vibē q̄ fraudē fecerat in quocā binio oppressus sōno iuxta viā quadrigarius quidam transiens sup eum cum quadam quadriga occidit eum: et fregit baculū et surum effudit. Audiens hoc iudeus concitus illici venit. Cūq̄ dolor vidisset et ploribus eis sugeretur ut aurū omnino recuperet oīno renuit nisi qui defunctus fuerat ad preces beati Nicolai ad vitam rediret: asserens se baptisma suscepitur. Continuo defunctus surrexit: et ille baptismum suscepit. Preterea de punitione. In ciuitate Lici: fuit quidam Antonius nomine quē ego noui. hic dī coram officiis bus iurasset falsū: addidissetq; Pre cor deum celi ut si mentiar faciat me morte subitanea mori statim cecidit in eodem loco et mortuus est. Preterea Vincentius hystorialis in libro moralis dicit. Quidam mulier accusuit mendaciter sanctam Eugeniam: quia illuz viruz esse putabat: eo q̄ in habitu virili inter viros religionem intrauerat imposuit ei dicta mulier q̄ voluisse eā opprimere: et hoc verū esse ipsa eū tota familia iuramento firmauit. Secuta est diuina vltio.

ignis de celo visiblīter super eos descendit consūp̄tq; cū tota famlia et osbus rebus suis. Tertio rōne assūlatiōis. Periuriū est graue p̄ctū Assūlat piurus. i. Jude q̄ veritatē vendidit. Et iste neget sc̄do latroni sī nistro q̄ eū ipugnauit etra eū falsū dīcendo. iii. indeis q̄ cōtra eū in passione testimoniū falsū tulerūt in morte eius. Mat. xxvi. Querebat falsū testimoniū. Quarto dyabolo assūlat q̄ est mendar. Unū patet sc̄dm. Tertiū principale dīr p̄nitionis. Ostendit p̄ multa exēpla tā paganop̄ q̄ scripture q̄stū dīr egre ferat per iurantes. Describit nāq̄ orosius. li. vi. de gestis romanop̄. Qd cum romanī misissent legatos ad plures gētes p̄ pace fienda. Et ipsi receperint eos in pacē vñ cōtates. In ciuitate esculo data eis fides: deinde subito p̄cūtiose in eos irruerūt et oēs occiderunt. Unū factū est in detestationē p̄iurij et violaz̄tionis fidei q̄ panis fract⁹. apud ali quos p̄ fracturas sāguinaret. Alia domestica. et blāda inter hoies viuere assūta cū balatu: hinnitu. et mugitu mirabili fugiētes ad silvas: ab hoib⁹ discesserūt. Canes cū maximis latrib⁹ idē fecerūt ad modū lupoz oberates. Deinde autē populi q̄ dictā prōditionem commiserant victi sunt oēs in campo a. L. Pompeio. et occisi: cū imperatore eoz: exceptis q̄ttuoz milibus. Qui iugū monilis petentes non emaserunt vindictam dei. quia cōgela ti ad modū lapidum obriguerunt immobiles facti q̄ stantes videbant visu: iā eoz oculis et dentibus ab eis cādētibus. Cum qua hystoria est exemplū notabile Cīri regis qui scythes debellaturus venit. Unū regina. Thamaris sentiens hoc: misit filium contra īpm. Cyrus vero ostendit cōfēderationem cū regins factū. et iurauit p̄ sūs desī q̄ non faceret guerram contra īpaz; post aliquot dies regina sentiens iterum q̄ rex monebat. cāpum et non seruabat iuramentū: itēx misit k. iij;

Feria sexta.

exercituz. Et Cyro contra faciens iu-
ramento. sciensq; scytas q; non habe-
bat vinum fecit per via allogiamēta
preparari mensas: eas impleri opti-
mo vino et cibo sua uissimo: postea po-
nit certas infidias. Exiens ad preliū
simularunt fugam. Unū sythiū visus
est se esse victores. maxime cum vide-
rent reliqui allogiamēta sine ali-
qua custodia: a persis. Quā obrem in-
uenientes mensas paratas: posuerūt
se ad edendum t bibenduz. Qbi pro-
pter insuetudinem vini. in parua ho-
ra se inebriauerunt. Cyrus ergo ha-
bita opportunitate: discooperiens in-
fidias reuersus est ad capuz ibi com-
pertos scytha s ad dormiendum pre-
ebrietate fere omnes occiderunt cuz
filio regine. Intellecto hoc nouo regi-
na: t cognita fraude Cyru: dispositus
se vindicare per fraudē. Itaq; ipa ar-
minis induita t recuperato maximo
exercitu: illum abscondit post certos
montes. Inde post moduz cuz pauca
gēte se opposuit ante Cyrum: Ubi sp-
fugiebat ante ostendens timorez: quo
usq; conduxit in vallem illoꝝ montiū
vbi latebat exercitus. Et regina fecit
fieri signuz t occisus est Cyrus cum
cc. M. hoibuz. Et non fuit homo qui
ferret nouū in persiaz. Regina caput
cepit Cyru di. Sanguinem sitisti san-
guinez vībe. Unde mortui sunt ob iu-
ramentuz factuz. Et Josue. vi. dī q; ci-
nes ciuitatis hierico fuerunt infide-
les deo: t quod iurauerūt seruare no-
luerunt. Unū p̄cepit deus Josue ciuita-
tem vt euerteret: et bona illius igni
traderet. qd t factuz est. Preterea an-
tique leges puniunt sacramentū fal-
suz: vt ponantur super asinuz cū cau-
da in manu t q; a gualis cū ouis la-
pidentur. Et cum tympanis assident
p ciuitatē. Responso at. Dicit Aug.
in li. de mendatio: t in epila ad plebe-
culam. Quod his auctoritatibus pre-
dictis nō phibetur iuramentū in quo
cangz casu. sed interceditur immode-
ratus t nimius eius usus: ne sic que-

natur in piursum. Qd hoc Tho. m
ij. di. xxix. confirmat. Et innocentio
extra de iure iuranc. c. si xp̄s. Responsi
oneim. arg. pone vbi vis.

Feria sexta tertie hebdomade
quadragesime. Da auaritia.

ui biberit ex
hac aqua: sitiet iterum
Jo. iiiij. Recitat Jo:
hannes. q; christus ve-
nit in ciuitatem samas
rie: que dicebatur siccar. Juxta predi-
uz quod dedit Jacob Joseph: filio suo
Secundum Nicolaum de lira Jacob
veniens de mesopotamia emit agrura
ab Emor principe ciuitatis siccar. vbi
per multum tempus habitavit ibi.
Et illum locuz Jacob moriens dedit
Joseph filio suo: vt dicitur Genes. xlvij.
Erat autem ibi fons Jacob. i.
puteus quem ipse iacob foderat quā
do ibi habitabat Jesus fatigatus ex
itinere. In'quo apparet vera eius hu-
manitas: sedebat super fontem: pro-
pter aptitudinem loci ad quiescendū
Uenetus habetur in sancto Marco
lapis iste. hora erat quasi sexta Uer-
nit mulier haurire aquam de samas
ria. Cui dixit. Da mihi bibere. O ha-
umanitas creatoris: qui aquam digna-
tur petere mulieri. Discipuli autem
e ius ebierant in ciuitatem: vt cibos
emerent. Unde non erant presentes
ad dandum ei potum. Queritur du-
biū. Utruz apostoli haberunt pecu-
nias. Dicit q; lic. quia vt cibos eme-
rent. Super fontem sedebat: t ibi co-
medere volebat: sicut pauperes nec
ad hospitium declinabat. Dixit ei mu-
lier. Quomodo tu iudeus cum sis bi-
bere a me poscis: que sum mulier sa-
maritana. Quomodo cognoui ipius
esse indeuz. Respondeo q; triplici de-
causa. P̄ia ad habitū quez portabas
Nueri. xvi. Loquere filioꝝ israel: vt